

The Imperishable

Parasha: Tzav - צַו: "Command"

Torah : Leviticus 6:1-8:36 (6:8-8:36)

Haftarah : Jeremiah 7:21-8:3; 9:22-23

Gospel : Mark 7:31-8:38

Thought for the Week:

In 1 Corinthians 15:53, Paul speaks of the resurrection, saying, "This perishable must put on the imperishable, and this mortal must put on immortality." He is speaking of the resurrection of the dead. As a Pharisee and a follower of Yeshua from Nazareth, Paul was a firm believer in the resurrection of the dead. He looked forward to that day when our failing mortal flesh will be transformed into an immortal state.

Commentary:

But what is left over from the flesh of the sacrifice on the third day shall be burned with fire. (Leviticus 7:17)

The transformation from mortality to immortality, from corruption to incorruptibility, is alluded to in the laws of sacrifice. In Leviticus 7:16-18, the LORD commands that the meats of the sacrificial service are not to remain beyond the third day. A person who offered a peace offering was to eat the meat of the sacrifice within two days. Anyone who ate of a sacrifice from the altar on the third day or later invalidated the sacrifice. What is worse, the penalty for eating of the peace offering on the third day was to be "cut off." Three days after the slaughter, the meat would have begun to turn rancid. The Tabernacle, as an earthly reflection of the heavenly dwelling place of God, naturally shuns death and mortal corruption. Though the sacrificial system requires the death of the sacrifice, it avoids the decomposition of the sacrificial meats. Better that the meat be burned than decompose. The same striving toward incorruptibility explains why all the sacrifices were salted, as Leviticus 2:13 says, "With all your offerings you shall offer salt." Salt was used as a preservative. This is the same reason the resinous shittim wood was used in the construction of the Tabernacle. Like cedar wood, salt was resistant to decay. All the elements of the Tabernacle were designed to mirror immortality. The sacrifices and the Tabernacle worship were all about life, the imperishable world and the worship of the Immortal One. That is why they were to be kept separate from death, corruption and human mortality.

De Onvergankelijke

Sidra: Tzav - צַו: "Command"

Thora: Leviticus 6:1-8:36 (6:8-8:36)

Haftara: Jeremia 7:21-8:3; 9:22-23

Evangelie: Mark 7:31-8:38

Gedachte voor de Week:

In 1 Korintiërs 15:53, spreekt Paulus over de opstanding, zeggende: "Dit vergankelijke moet het onvergankelijke aandoen, en dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen." Hij spreekt over de opstanding van de doden. Als een Farizeeër en een volgeling van Yeshua uit Nazareth, geloofde Paulus vast in de opstanding van de doden. Hij keek uit naar die dag waarop ons falend sterfelijk vlees in een onsterfelijke toestand zal worden omgevormd.

Commentaar:

Maar wat van het vlees van het offer op de derde dag is overgebleven, zal met vuur verbrand worden. (Lev. 7:17)

Op de transformatie van sterfelijkheid naar onsterfelijkheid, van vergankelijkheid naar onvergankelijkheid, wordt in de wetten van het offer gezinspeeld. In Leviticus 7:16-18, gebiedt de Heer, dat het vlees van de offerdienst niet langer dan tot de derde dag bewaard mag blijven. Iemand die een zoenoffer aanbood moest het vlees van het offer binnen twee dagen eten. Iedereen die van een offer van het altaar op de derde dag of later at maakte het offer ongeldig. Wat nog erger is, de straf voor het eten van het vrede offer op de derde dag moest worden "afgesneden" van het volk. Drie dagen na het slachten zou het vlees ranzig beginnen worden. De Tabernakel, als een aardse afspiegeling van de hemelse verblijfplaats van God, schuwt van nature de dood en dodelijke verontreiniging. Hoewel het offersysteem de dood van het offer vereist, vermijdt het de afbraak van het offervlees. Beter dat het vlees verbrandt dan te gaan ontbinden. Hetzelfde streven naar onvergankelijkheid verklaart waarom alle offers gezouten werden, zoals Leviticus 2:13 zegt: "Bij al uw offergaven moet u zout offeren." Zout werd als conserveermiddel gebruikt. Dit is dezelfde reden waarom het harsachtige sittimhout werd gebruikt bij de bouw van de Tabernakel. Net als cederhout, was zout bestand tegen verval. Alle elementen van de Tabernakel waren bedoeld om onsterfelijkheid te weerspiegelen. De offers en de Tabernakel eredienst hadden allemaal met het leven te maken, de onvergankelijke wereld en de aanbedding van de Onsterfelijke. Dat is de reden waarom ze apart gehouden moesten worden van de dood, verontreiniging en menselijke sterfelijkheid.

The Master's resurrection on the third day is linked to the peace offerings. The third day was the day the sacrifice would become invalid because putrefaction would commence. The Master rose after three days, as Scripture says of Him, "You will not abandon my soul to Hades, nor allow your Holy One to undergo decay." (Acts 2:27, quoting Psalm 16:10) His flesh did not experience decay. He is the Imperishable One. The worship system of the Tabernacle foreshadows our transformation in Messiah. Through the resurrection in Messiah, our bodies will be changed from corruptible to incorruptible. We will pass from the mortal to the immortal:

For this perishable must put on the imperishable, and this mortal must put on immortality. But when this perishable will have put on the imperishable, and this mortal will have put on immortality, then will come about the saying that is written, "Death is swallowed up in victory. O Death, where is your victory? O Death, where is your sting?" (1 Corinthians 15:53-55)

De opstanding van de Meester op de derde dag is aan de vredeoffers gekoppeld. De derde dag was de dag waarop het offer ongeldig zou worden omdat verrotting zou beginnen. De Meester stond na drie dagen op, zoals de Schrift over Hem zegt: "U zult mijn ziel niet prijsgeven aan Hades, noch uw Heilige verval laten ondergaan." (Hand. 2:27, dat Psalm 16:10 aanhaalt) Zijn vlees maakte geen verval mee. Hij is de Onvergankelijke. Het aanbiddingssysteem van de Tabernakel voorafschaduwde onze transformatie in de Messias. Door de opstanding in de Messias, zullen onze lichamen worden veranderd van vergankelijk in onvergankelijk. We zullen overgaan van het sterfelijke naar het onsterfelijke: Want dit vergankelijke moet het onvergankelijke aandoen, en dit sterfelijke moet onsterfelijkheid aandoen. Maar wanneer dit vergankelijke het onvergankelijke zal aangedaan hebben, en dit sterfelijke onsterfelijkheid zal aangedaan hebben, dan zal de spreuk die geschreven is, bewaarheid worden: 'De dood is verzwolgen in de overwinning. O Dood, waar is uw overwinning? O Dood, waar is uw prikkel?' (1 Kor. 15:53-55)

© 2011 First Fruits of Zion, Inc. | All Rights Reserved
Printed from: http://ffoz.org/resources/edrash/tzav/the_imperishable.php